

Deoarece acesta este un concept destul de complex, încearcă să reduci din complexitate, axându-te pe o singură carte- Romani. Urmărirea logicii acestei cărți te va ajuta în predare.

ÎNDRAPTĂIREA PRIN CREDINȚĂ

În primele câteva capitole din Romani, apostolul Pavel rezumă starea universală a omenirii, afirmând că aceasta este pierdută. El subliniază, de asemenea, pentru evrei că urmarea cu strictețe a Legilor lui Dumnezeu nu-i face nici mai dreپți, nici cu mai mult succes decât Neamurile. Sumarul se găsește în Romani 3:20:

“Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.”

Ai putea întreba cum Legea ne-a făcut conștienți de păcat? Legea Mozaică funcționa ca un semn de circulație care limitează viteza. El te face conștient de excesul de viteză (păcat), dar nu are puterea de a te ajuta să încetinești. De fapt, Pavel va argumenta mai târziu că legea a înmulțit păcatul. Întreabă-ți ucenicul cum, după părerea lui, are loc acest lucru. Ți-a zis vreodată cineva: “Orice ai face, nu atinge asta?” Ce efect a avut interdicția asupra ta? Exact, a făcut să vrei să atingi.

Acum, citești secțiunea următoare- Romani 3:21-24:

“Dar acum s-a arătat o neprihănire (Grecește: dreptate), pe care o dă Dumnezeu, fără lege – despre ea mărturisesc Legea și proorocii – și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire. Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus.”

Acum este nevoie să explici două cuvinte: “neprihănire” (dreptate) și “îndreptătit” (justificat). Dar, mai întâi, provoacă ucenicul să le definească singur - întotdeauna e bine să pui întrebări înainte de a spune ceva.

Pavel a folosit terminologia juridică din sala de judecată ca ajutor în a explica ceea ce Dumnezeu a făcut pentru noi. Neprihănirea înseamnă “a sta drept” în fața judecătorului (Dumnezeu). Îndreptătit înseamnă ca judecătorul (Dumnezeu) să te declare “drept”. Imaginea sălii de judecată este importantă, deoarece chiar dacă cineva este vinovat, judecătorul are capacitatea de a-l declara nevinovat.

Aici avem o idee importantă. Când vorbim despre moartea lui Hristos pentru păcatele noastre, ne gândim că El doar ne-a iertat păcatul nostru, dar aceste versete spun ceva mult mai mult: Dumnezeu, de fapt, ne-a oferit neprihănirea (dreptatea) lui Isus pe deasupra. Să utilizăm o analogie financiară: nu numai că ne-a fost acoperită datoria, dar am primit și un miliard de dolari în plus. Și, desigur, ceea ce

SUBIECTUL SĂPTĂMÎNII

Doar câteva concepte sunt la fel de revoluționare pentru viața creștină, ca conceptul cunoașterii faptului că am fost îndreptățiți de Dumnezeu, că El ne-a declarat “dreپți” sau “neprihăniți”. Pentru explicație este nevoie de un limbaj teologic, ceea ce face acest subiect dificil în predare. Ai două obiective aici. În primul rând, de a comunica că Isus nu numai că a plătit pedeapsa pentru păcatele noastre, dar că El, de asemenea, ne-a și oferit ceva: dreptatea (neprihănirea) Lui. Al doilea lucru, pe care va fi necesar să-l comunici, este că acesta este un dar al lui Dumnezeu, care nu a fost câștigat, ci primit prin credință.

URMĂTORII PAȘI

Deși am ajuns să înțelegem că neprihănirea noastră ne este oferită în dar prin credință, putem cu ușurință să ne întoarcem la fapte: în propria noastră putere, încercând să facem lucruri pentru Dumnezeu. Aici se află adevărul crucial. Dumnezeu nu vrea ca noi să facem lucruri pentru El. El vrea să trăiască viața Lui prin noi.

Prin credință ai primit neprihănirea lui Hristos. Zilnic, prin credință, cere-I lui Isus să trăiască viața Lui în/și prin tine.

Întreabă ucenicul, în ce fel de situație ar fi util ca prin credință să îți ceară lui Isus să trăiască viața Sa prin el. “Doamne, condu-mă, folosește-mă, arată-mi, ce vrei să faci prin mine astăzi” este rugăciunea de ucenic. Și nu “Uite-te la mine, Isus. Am de gând să fac unele lucruri foarte bune pentru Tine.”

face acest lucru încă mai uimitor este faptul că este un dar. Noi nu l-am câștigat, ci l-am primit prin credință.

Dacă pentru noi această generozitate incredibilă este grea de înțeles, de două ori mai greu a fost pentru evreii care-l auzeau pe Pavel. Ei erau înrădăcinați în credința că omul este justificat sau îndreptățit numai urmând fiecare literă a legii mozaice.

Pavel trebuia să îi convingă pe evreii, ascultătorii lui sceptici. Pentru aceasta, în capitolul patru el introduce două mărturii în instanța de judecată, pe care le-a construit metaforic: a lui Avraam și a lui David – piloni ai Vechiului Testament și bărbați renumiți pentru evlavie lor. Pentru a parafraza argumentul său, Pavel spune: “Hei, recitiți-vă Biblia! Oamenii aceștea au fost declarați neprihăniți prin credință, nu prin cât au fost de buni sau cât de bine au urmat Legea lui Moise.” Deși ucenicul tău nu este evreu, poate că este util pentru el să vadă logica argumentului construit de Pavel. Marii oameni ai lui Dumnezeu au fost considerați drepti din cauza credinței lor. Ei l-au crezut pe Dumnezeu și, prin urmare, Dumnezeu i-a considerat neprihăniți.

În cele din urmă în Romani 5:1-2 (precum și v. 9) avem concluzionat argumentul:

“Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. Lui îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har, în care suntem; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu.”

Există o mulțime de moduri de a ilustra acest incredibil adevăr. Ilustrația mea preferată este de a lua o pagină murdară și de a o plasa în interiorul unei cărți. Cartea îl reprezintă pe Hristos, pagina murdară - pe noi. Dumnezeu nu vede păcatul nostru, dar vede viața neprihănită a lui Hristos, care ne-a fost dăruită nouă.

Acum, ai transmis ideea: pentru că suntem în Hristos, Dumnezeu ne vede ca fiind “neprihăniți”. Suntem înveliți, ca pagina murdară din carte, în neprihănirea lui Hristos. Dar acest lucru conduce la reflecția evidentă că în practică suntem încă departe de a fi drepti. Deci, mai ai doi termeni teologici pe care să îi expui ucenicului tău.

Sfințirea

Sfințirea este procesul prin care Dumnezeu aliniază acțiunile noastre la statutul pe care El deja l-a declarat despre noi: neprihăniți. Cuvântul “a sfinți” înseamnă “a pune deoparte” sau “a face sfânt”. Efes. 4:11-16 conține o imagine de ansamblu asupra creșterii și procesului de sfințire. Ai putea citi pasajul și întreba care sunt unele calități ale creștinului matur? Cum Dumnezeu cauzează creșterea? Cum are loc creșterea în viața ta?

Glorificarea

Pasul final al călătoriei spirituale este văzut în 1 Cor. 15:50-55 și 1 Ioan 3:2. Aceste pasaje ne asigură că într-o zi procesul va fi finisat, iar noi vom fi făcuți sfinți. Ai putea întreba în ce domeniu al vieții lor ei așteaptă cu nerăbdare să crească.